

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

Ex israel petijt regem. cap. x.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia libri

die illa, Afferunt quidam quinque tam esse ciuitates philistij, et ideo quinq[ue] tam mississe annos aureos, et quinq[ue] mures. Sed in sequentibus legis sicut legatus ciuitas philistinoꝝ. Unde melius videt quod dicit Isidorus quinq[ue] fuisse tam metropoles, et quecum obtulit anno aureum, et munera. Alle soli mures obtulerunt usque ad abel magnum. Sicut quem posuerunt arca domini. Et videtur hec lira sonare quod abel sit nomen lapidis super quem posita fuit arca. Alij assertunt ciuitatem que tunc bethsames dicebantur, quod postea dicta est abel, quod interpretatur lucius, propter locum beris samitarum qui securus est. Et additum est magnum: ad differentiam alterius abel: que in sequentibus abela dicitur, ubi sapientis mulier exclamat ad ioab. Qui in terram interrogat introgreditur in abela, et tunc legitur super quem posuerunt arcam. Quoniam volebat eam ioab capere ut sit sensus, non licet ea destruere, quod omnes in ea capiunt consilium faciendoꝝ.

cussi se de bethsamensis, lxx, viri, et lamia plebis: eo quod vidissent arcam nudam. Eredunq[ue] aut illi, lxx, deposituisse arcam cum non essent sacerdotes. Si queritur: cur ergo mortui non sunt philistei quosque videtur arcam, potest dici quod non peccauerunt videndo quibus non erat philistium videre. Timentes autem bethsamite misericorditer ad viros cariathiarum ut reducerent ad se arcam. Qui reduxerunt eam tulerunt eam in domum amicinad viri iusti in gabaa, et eleazar filius eius sacerdotem in statuerunt in custodia arce, et fuit ibi, x, annis usque ad octauum regni saulius quod ipse tulit eam in castra. Manserat autem apud philisteos, viii, mensibus, et tunc quenam Israel post dominum sedata ira domini super eos.

Exorante samuele vicit Israel philistium,

Caplin, VIII.

Qod attendes

Samuel et videns eos fiduciam in domino ait. Ascendamus in masphat ut ore probemus. Cumque ascenderint in masphat, effun-

dent aqua coram domino in quod maledicta gesta erat quia si idolatra bisbebat labia et adhuc erabant sibi inseparabiliter, sorte in signum fedes, sicut fecit ioseph, et iudicavit eos ibi samuel. docuit eos iudicia dei. Quidam tamen assertunt samuel quoddam idolum redegit in puluerem, et mixtum dedisse populo ad bibendum, et in barbis coquendis iudicasse reos idolatrie a non reis, sicut quando fecit moyses. Et audierunt philistium congregatum Israel esse in eremis in masphat, et armis ascenderunt aduersus eos, et timores Israel dixit ad samuel. Clama pro nobis ad dominum et obtulit samuel lacentem agnum in holocaustum. Et dum clamaret samuel ad dominum intus est plenus, et intonuit dominus fragore magno super philisteos ut morta esset terra, et per loca padebat hiatus, et philistei in fuga versi celi sunt a filiis Israel qui percusserunt eos usque ad terminos terre sue. Tulusque samuel lapide, et posuit eum in terminis, et vocauit nomine loci illius lapis auctorij. Nec apposuerunt ultra philistium, ut intraret terminos Israel, dum vinceret samuel. Iudicabat itaque samuel populus in bethel et galgal, et masphat circulos per singulos annos et recretabat in ramatha, et edificauit ibi altare, sed ibi iudicabat israel. Tres ille ciuitates famose erant bethel, per somnum iacob et galgal, per circummissionem iacob, et masphat propter frequentia ioseph, et ascenderat ad eas samuel vicissim in tribus solenitatibus hebdomadariis et iudicauit ibi populus. Alijs diebus ascenderat ad eum populus in ramatha ad iudicandum.

Ex israel petij regem, Caplin, IX.

Im autem servis

set samuel: posuit filios suos iob et abiā, alterum in bethel, alterum in bersabee ut ibi sedentes iudicaret populus. Qui declinaverunt per auariciam et querenter iudicium. Quod non ferens populus dixit ad samuel. Da nobis regem ut iudicet nos sicut ceteri gentes habent. Non grauerit tulit samuel propter iniuriam sibi iusticiam circa odium regis. Cumque posulisset dominum ait ei dominus. Audi vocem populi, nec se tam abiecerunt super me, ne regnum super eos. Veruntamē predice eis ins regis super eos. Et ait samuel ad populum. Hoc erit ins regis. Filios vicos faciet sibi filios suos, equeites et percursorum agricultores et fabros armorum, filias vias faciet virginarias, et coquistras et panificas. Seruos vestros et ancillas et iumenta ponet in ope suo.

Regū Primi

optimaq; vestra dabit seruis suis et vos eritis ei serui, et ait p̄ls. Non audiem⁹ te: si erit rex nob̄: et pugbit ante nos, et ait samuel. Ite ad p̄pla, opportune vos euocabo, cū cognovero a dño qdaturus sit vobis regem,

De vincione saulis et electione.

Capitulum. X.

Zerat vir de beniamī

noīe cīs de

e stirpe iemini: cui⁹ erat fil⁹ saul, nō erat vir melior illo in isrl. Cūq; p̄sissent aīne cīs: dixit ad filiū. Tolle vñ de puer⁹: et q̄re aīn⁹. Cūq; p̄tālīent p̄ mōte effraim, et terrā salym, et terrā beniamin: et nō inueniēnt, venerūt in terrā sup̄, q̄ fuit pro aīn⁹ samuelis, et ait saul ad puer⁹. Reuertamur ne p̄ me sollicitus sit, p̄ nob̄. Lui puer. Est vir dei in ciuitate hac: q̄ absq; ambi⁹ gūtate loquīt̄. Eamus ad eū: si forte indicet nob̄ de via nostra, et ait saul. Quid feremus ad eū. Panis defect in sūstātīs mīris et sporcula n̄ habem⁹. Argētū i sportula Errabat vir ait ioseph⁹: putās p̄phaz acceptūz, mune racū nec saul leḡt obtulisse nec ille accepīt̄ se. Lui puer. Habeo i manu mea quartā p̄ tem statēs argēt̄, et ascēdēt̄ in ramathā, in qua erat vir dei, et dixit puer⁹ egredīt̄ ibo ad aquā. Nunqđ est h̄ yidens. Que respon derunt. Est hic hodie sacrificatur⁹ in excelsō. Cūq; ambularēt̄ in

vib⁹ medio apparū. Sacrificiū dī prans̄ it eis samuel, cui p̄s. dī qd̄ parauerat sa die dixerat dñs. cras muel illis.

bachora mittā ad te

virū d̄ beniamin, q̄e īunges sup̄ p̄lm meū. Cūq; samuel aspergisset saul dixit ei dñs. Ecce vir q̄d̄ dixerā tibi, et ait ad saul. Ego sum vidēs, ascēde ut comedas meū, cras dīmit tam te, et que sunt ī corde tuo indicabo tibi et de calūnis nō sis sollicit⁹, q̄ inuēte sunt posser̄ videri saul habuisse sollicitudinē ī corde p̄ asinabānisi bīc determinasse p̄pheta. Undi aiunt hebrei saule vidiſſe q̄ somniū se collo catū ī vertice palme, qd̄ est signū regnati ri et inde sollicit⁹ erat, et ob h̄ dicit ei samuel. Lui erat optia queq; ī isrl. Nonne tibi ascēderūt in excelsū, ante tēplū em̄ licebat sacrificare ī excelsō. Cūq; recūberēt in triclinio d̄dit ei samuel locū ī ca p̄ite, et virōz q̄ sue. Lū ī multis loc̄ dārāt̄ iustati. Et posuit nēn̄ sacrificātes ī ex-

ante eū armū q̄sl p̄tez celso, qd̄ ē q̄ samuel regalē, quē d̄ idūtria dī sacrificasse ī excel fuauerat ei. Cūq; ma so Solue nōdū erat ne surrexissez egressi ōstructū templū, essent ciuitatez, dixit

samuel. Antecedat nos puer, et tu subsiste ut īndicē tibi vñ dñi. Tulus aut̄ samuel lentis culā olei qd̄ est vas fictile, q̄drāgulū hñs foramē ī latere, et effudit sup̄ caput ei⁹ et oscula tus est eū et ait. Unxit te ī p̄ncipē de⁹ sup̄ he reditatē suā, et h̄ tibi signū. Cū receper̄ a me inuenies duos viros iuxta sepulcrum rachel q̄ dicent tibi, q̄ inuēte sunt aīne. Cūq; yene ris ad q̄rcū thabor. Et ē thabor nomē boīs nō mōtis. Inueniēt̄ te tres viri, vñ portās tres bedos, ali⁹ tres tortas panis, et ali⁹ lage nā vini, et accip̄les d̄ manu eoz duos panes Post h̄ venies ad locū q̄ dī statio philiſtino rū, eo q̄ qndā ibi philiſtēi caſtramentati sūt et babebis obuiū cuneū p̄pheraꝝ descedentiuꝝ de colle dñi, p̄ſallenſiū in instrūm̄tis et p̄phera tantiuꝝ. Et inſiliet in te spūs dñi, et p̄pherabis cū eis. Et nota q̄ samuel p̄mo inſtituit cōue tū religiosoz fugiter pſallenſiū dño, et dice bat h̄ uēt̄ eoz cune⁹, q̄sl coune⁹. Et dicebant p̄phera, i fugiter dñi laudare. Et forte aliq̄ qñq; p̄pheraabant et eis. Et addidit samuel. Cum videſſi hec signa scias q̄ dñs tecū est et descedes an me ī galgalā, q̄r ibi uenient̄ cū opus fuerit. Ego quippe descedā ad te ut offeras oblationē, vñ, dleb̄. In p̄ſecratōe ēi laſcerdos et reḡs tot dieb̄ fiebat oblatio fm̄ qd̄ dā. Et addidit. Expecta h̄ donec venn̄ ad te et oñdā tibi q̄ facias. Tū qdā, vñ, dles refert ad expectationē vñ sit sensus Septē dieb̄ ex p̄spectabis donec venn̄, qd̄ postea explicab̄. Cūq; veniſſet saul ad cuneū p̄pheraꝝ, p̄phera uit cū eis saul. Aiunt hebrei eū p̄pheraſſe de gog et magog, et de p̄m̄is iustop̄ et pena maloz. Et ammirāt̄es q̄ nouerant eū dixerunt. Nunqđ est saul interphetas, et cīs pater ei⁹ qd̄, cū nō sit de genere p̄phetaꝝ. Allia littera habet. Et q̄s p̄ eius, lib̄ codē sensu. Vnde ita. Et q̄s p̄ eoꝝ. Quasi dīcat. Solus dī ē paſter p̄phetaꝝ, et spūs vbi vult spirat, nō tantū ī filios p̄phetaꝝ. Exinde vñsum est ī puerbiū. Num̄ saul interpheras. Qd̄ forte de solo saule dicebaſ, vel de qcūq; repēte sublimato. Et itrauit ad ner patruū suū. Qui cū q̄ſſet ab eo de verbis samuelis: de verbo regnū ta cūſt̄, cetera īndicauit. Vocauit aut̄ samuel